

Akademski slikar Ljubica Buba Pecarski je u okviru izložbe u Narodnom muzeju Mjanmara, Yangona i Mjanmarske unije, (bivše Burme) znalačkim odabirom predstavila gotovo najbolje radove 34 beogradskih umetnika (slikara i grafičara). Kroz akvarel, gvaš, patel, tuš, kolaž, kombinovanu tehniku i grafiku, predložene su likovne vrednosti – sabiralište estetskih, zanatskih i metafizičkih vrednosti čime se napaja beogradska likovna scena.

Uz uvažavanje vrednog likovnog rukopisa svih 34 umetnika, načinićemo skice, kratke analitičke krocije samo o nekolicini slikara, što će biti sasvim dovoljno da opipamo puls – šarm beogradske likovne kaldrme.

Profesor na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu – STANKO ZEČEVIĆ se i dalje ne odriče snažne, suptilne linearne mreže. Njegov likovni senzibilitet i dalje kruži samo u okviru figuralnog – antropomorfog, pre svega u doticanju (erotske) senzibiliteta ženskog bića.

Profesor na Fakultetu likovne umetnosti u Beogradu – VELIZAR KRSTIĆ, uvek prepoznatljiv, autentičan, neponovljiv u doticanju određenih (psiholoskih) crta ljudskog lica.

Likovni šarm profesora na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu – ZORANA VUKOVIĆA i dalje je u svojstvu asocijativnog – u dalekosežnog u metafizičkoj i semantičkoj određenosti.

U crtežima LJUBICE BUBE PECARSKI, sve pršti i stenje od kinetičkog naboja. Njene apstraktne kompozicije prožete su snažnim (disciplinovanim) linearnim i koloritnim tkivom.

Ali, pre svega koloritna mreža Ljubice Pecarski je fascinantna – ona je nabijena sfumatično–depresivnom atmosferom, kakvu možemo da uočimo najpre u nekim slikama Edvarda Munka.

Radovi profesora na akademiji lepih umetnosti u Beogradu – SAVA PEKOVIĆA, puni su metafizičke magline – azoteričnog ulegnuća, u likovnom smislu njegov rukopis odiše finom enformelističkom strukturom.

SUZANA VUKOVIĆ neguje rukopis renesanse, rukopis holandskih majstora sa neizbežnim enterijerima kakve je već oslikavao veliki majstor iz Delfta (Jan Vermer). Suzana

Vuković je vrstan poznavalac perspektive i osećaja za prostor. Profesor Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu, BRANKO MILJUŠ, preko svojih grafika i crteža i dalje kao osnovni subjekt forsira krug. Krug mu je odredište, tačka gde se dodiruju ili presecaju helenska, keltska, rimska, vizantijska, ugarska, osmanlijska, germanska i slovenska kultura.

Mrlje – obrisu u akvarelima MOMČILA JANKOVIĆA, imaju u sebi i snagu i izvesnu likovnu drskost. Drugim rečima, Jankovići akvareli su protkani ekspresivnim nabojem – rukopisom koji nalikuju rukopisu Emila i Noldea.

Arhitekta, slikar i likovni kritičar, STOJANKA ĐOKIĆ, se kroz svoje gvaševe i akvarele, domogla vrhunskog likovnog senzibiliteta, ona vlada kompozicijom – kod nje je svaki likovni segment fino izbalansiran.

ANA VUJOVIĆ je najmlađi slikar koji će predstavljati beogradske umetnike na izložbi u Yangonu. Međutim, njene male apstraktne kompozicije su već snabdevene vrednim likovnim rukopisom – veoma zanimljivim ritmom, odnosno pokretom.

Kustos grafičke zbirke na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu – Mr. RODOLJUB KARANOVIĆ, nam je kao ranije Pablo Pikaso u svojoj "Gernici", takođe predložio isti segment jedne militantne ludosti – bombardovanje urbanog prostora iz aviona. Naime, Karanović se u svom ciklusu "Bombardovanje Beograda" koristio sličnom geometrijskom mrežom od koje je bila sazdana i čuvena Gernika.

Redovni profesor na beogradskom Fakultetu primenjenih umetnosti u penziji – BOGDAN KRSTIĆ, i dalje je zaveden snažnom, ekspresivnom pričom. U njegovim radovima često vibrira apokaliptičan prizvuk – dah ispričivosti jednog Hijeronimusa Boša, ili Franciska Goje. Dakle, lucidan i sa izuzetnim osećajem za kompoziciju, Krsićevo delo se odlikuje neobično vrednim likovnim vokabularom.

Sve u svemu, iako je evidentno da svaki rad ovih umetnika sadrži svoj određeni nerv, određenu estetsku posebnost – različit odnos prema fabuli, figuralnog i apstraktnoj likovnoj azbuci, igri i različitom tehnološkom tkanju, niko od njih (svesno ili nesvesno) se nije odrekao osnovnih – tradicionalnih likovnih vrednosti.

Drugim rečima, radovi ovih umetnika egzistiraju na smelost, i zanimljivoj kombinaciji vrednog linearnog i koloritnog tkiva – na igri, na lucidnom opisivanju bola, destrukcije i života.